

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
РЕКТОРАТ
Проф. др Иванка Поповић, ректор

Студентски трг 1
Београд

Поштована госпођо Поповић,

Обавештавам Вас да је Факултет безбедности покренуо иницијативу за подизање споменика краљу Милану Обреновићу.

Имајући у виду ангажман краља Милана у изградњи важних модерних институција у Србији, а посебно Српске војске и Војне академије, позивамо Сенат Универзитета у Београду да подржите ову иницијативу.

У прилогу Вам достављамо одлуку Наставно-научног већа Факултета безбедности са образложењем. Такође, прилажемо Вам и допис Војне академије Универзитета одбране у Београду која је подржала иницијативу уз додатно образложење.

Унапред захвалан.

Срдачан поздрав,

ДЕКАН
Проф. др Владимир Н. Цветковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ
УНИВЕРЗИТЕТ ОДБРАНЕ
ВОЈНА АКАДЕМИЈА

Број 43-263
_____ године
БЕОГРАД

02 JUN 2021

1026
Чувати до краја 2024 године
Функција 12 тачка 2
Датум 1.6.2021 године
Обрађивач к/к Ненад Ковачевић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ	
ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ	
ПРИМЉЕНО	08.06.2021
Достављено	Прилог
283	1

Покретање иницијативе за
подизање споменика
краљу Милану Обреновићу,
обавештење, доставља.-

ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ
ДЕКАН
(улица господара Вучића број 50)
11118 Београд

Поштовани,

Обавештавамо Вас да је Наставно-научно веће Војне академије на 120. седници одржаној 24. 05. 2021. године размотрило Вашу иницијативу у вези са подизањем споменика првом српском нововековном краљу Милану Обреновићу, и **једногласно** донело одлуку да исту подржи.

Лице за контакт: капетан I класе Ненад Ковачевић – секретар Наставно-научног већа Војне академије (40-187; 066/870-6747).

Прилог:

- Сагласност Наставно-научног већа Војне академије број 03/120 од 24. 05. 2021. године

ДТ/НК

ДЕКАН
генерал-мајор
проф. др Бојан Зрнић, дипл. инж.

Достављено:

- Наслов,
- секретар ННВ ВА (е/р) и
- а/а.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ
УНИВЕРЗИТЕТ ОДБРАНЕ
ВОЈНА АКАДЕМИЈА

Број 43-250

године

БЕОГРАД

31 MAY 2021

Чувати трајно
Функција 3, тачка 24
Датум: 24.05.2021. године
Обрађивач: к/к Ненад Ковачевић

На основу Обавештења Факултета безбедности Универзитета у Београду, акт Бр. 20-2293 од 18. 05. 2021. године и члана 81. став 1. тачка 34) Статута Војне академије („СВЛ“ бр. 17/2012), Наставно-научно веће Војне академије је на 120. седници, одржаној 24. маја 2021. године, донело

САГЛАСНОСТ

1. Даје се сагласност на Одлуку Наставно-научног већа Факултета безбедности Универзитета у Београду број /87/5 од 06. 04. 2021. године, у вези са покретањем иницијативе за подизање споменика првом српском нововековном краљу Милану Обреновићу.

Образложење:

Факултет безбедности Универзитета у Београду се обавештењем обратио Војној академији ради добијања подршке за покретање иницијативе у вези са подизањем споменика првом српском нововековном краљу Милану Обреновићу, акт Бр. 20-2293 од 18. 05. 2021. године. Наставно-научно веће Војне академије је на 120. седници, одржаној 24. маја 2021. године је размотрило Обавештење Факултет безбедности Универзитета у Београду и **једногласно** донело одлуку да **да сагласност на покретање иницијативе** у вези са подизањем споменика првом српском нововековном краљу Милану Обреновићу

*

После убиства кнеза Михаила Обреновића 1868. године, у Србији је за кнеза изабран Милан Обреновић. Пошто је био малолетан, одређено му је намесништво у којем су главну реч имали Миливоје Блазнавац и Јован Ристић. Власт је преузео 1872. године уочи великих потреса који су захватили Балкан. Избијање Херцеговачког устанка 1875. године навело је кнеза Милана да објави рат Османском царству. У рату са Турцима 1876. године, који је трајао четири месеца српска војска је доживела неуспех. У другом Српско-Турском рату (1877-1878) Србија је ратовала у савезу са Русијом, па су војне операције успешно завршене. Кнежевина Србија је на Берлинском конгресу 1878. године стекла државну независност и проширење територије за Нишки, Пиротски, Врањски и Топлички округ. После ратова за независност било је јасно да је реформа народне војске у Србији неопходна. Питање реорганизације војске било је политички осетљиво, јер се Радикална странка противила укидању народне војске. **Краљ Милан је одлучио да спроведе потребне реформе у војсци и на место министра војног поставио потпуковника Јована Мишковића, у време када су у Србији била четири активна генерала.** Законом о војсци из 1883. године укинута је народна војска и уведена општа војна обавеза службе у касарни. За потребе војске купљено је 100.000 пушака маузер-кока М80, које су чуване у касарнама. Наређено је да народни војници предају војсци своје старе пушке, што је

довело до буне у Зајечару и Књажевцу. Тимочку буну 1883. године предводили су поједини прваци Радикалне странке која је била популарна у народу. Буна је угушена интервенцијом активне војске, која је била боље наоружана и обучена од народних војника. Законом о војсци прописана је и нова формација војске. Територија краљевине Србије је према броју становника подељена на 5 дивизијских области и 15 пуковских округа, тако је је формација постала уједначена и стална, насупрот народне војске чије бригаде су имале различит број војника. Осим пешадије која је наоружана модерним пушкама, и артиљерија српске војске је преоружана. У Француској су 1885. године купљени топови острагани Дебанж М85 са изолученом цеви.

Реформа војске била је темељна и свеобухватна. Главни генералштаб је 1879. године почео да издаје војни часопис Ратник, који је објављивао радове из области организације војске, наоружања, војне историје и тактике. Осим тога у њему су официри могли да прочитају најновије вести из других европских армија. Војно министарство је од 1881. године почело да издаје Службени војни лист, у којем су објављивана наређења и прописи за српску војску. На иницијативу војног министра уређено је питање школовања српских официра у иностранству.

Школовању официра у Србији посвећена је нарочита пажња. Артиљеријска школа је 1880. преименована у Војну академију и преуређена тако да више одговара потребама реформисане војске. Класе су постале бројније, а упис питомаца у Војну академију вршен је сваке године. Школовање у Војној академији и даље је трајало пет година, али је курс био подељен на трогодишњу Нижу школу и двогодишњу Вишу школу. У Нижу школу су ступали кандидати са завршеном гимназијом или средњом школом, а у Вишу школу поручници који су на служби у трупи провели најмање две године и показали запажене резултате. Виша школа Војне академије свечано је отворена 1884. године уз присуство краља Милана Обреновића.

Краљ Милан Обреновић је абдицирао 1889. године у корист сина краља Александра Обреновића. У Србију се вратио 1897. године када је постављен за команданта Активне војске. Док је био на тој дужности повећао је мирнодопску формацију војске и организовао куповину пушака маузер М99, које су користиле малодимни барут и имале сандук од пет метака. У време Грчко-Турског рата организовао је генералштабно извиђање које је послужило за израду ратног плана за рат против Турске, према коме се поступало 1912. године. Због неслагања са сином Александром напустио је Србију и недуго затим умро у Бечу 1901. године.

На основу свега напред наведеног јасно је да су заслуге краља Милана Обреновића за развој српске војске и Војне академије неоспорне и значајне. Следствено томе Наставно-научно веће Војне академије сматра да је иницијатива Факултета безбедности Универзитета у Београду оправдана, те је једногласно донело одлуку као у изреци.

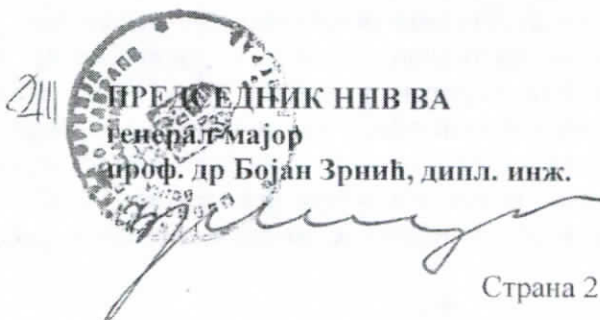
Прилози:

- Обавештење Факултета безбедности Универзитета у Београду, акт Бр. 20-2293 од 18. 05. 2021. године;
- Одлука Наставно-научно већа Факултета безбедности Универзитета у Београду број /87/5 од 06. 04. 2021. године.

(Сагласност ННВ ВА бр. 03/120)

ДТ/НК

211
ПРЕДСЕДНИК ННВ ВА
генерал-мајор
проф. др Бојан Зрнић, дипл. инж.

Достављено (е/р са прилозима):

- декан Војне академије (н/з),
- Ректорат Универзитета одбране (н/з),
- секретар ННВ ВА,
- а/а.